

Slavnostní řeč mi ze srdce tryská, své dílo přednesu králi; jazyk můj
- hbitého písaře rydlo: Ty nejkrásnější ze synů lidských,
z tvých rtů se line milost, proto ti Bůh
navěky žehná! Boky si opásej, bohatýře,
mečem, svou velebnou důstojností,
se zdarem do boje důstojně vyjed' za
pravdu, mírnost a spravedlnost,
svou pravici dokážeš činy,
jež vzbudí bázeň. Máš ostré
šípky, národy padnou ti k nohám,
zasáhneš srdce nepřátel, králi!
Tvůj trůn, ó božský, bude stát věčně a navždy,
tvým žezlem královským je žezlo práva.
Miluješ spravedlnost, nenávidíš zvlí; proto tě,
božský, pomazal Bůh tvůj olejem
veselí nad tvoje druhy.
Celé tvé roucho myrhou, aloe, kasíí voní,
z paláců zdobených slonovou
kostí hra strun zní pro radost tobě.

Žalm 45

Královské dcery se skvějí v tvých
skvostech, královna ve zlatě z
Ofíru ti stojí po pravici.
Slyš, dcero, pohled', nakloň své ucho,
zapomeň na svůj lid, na otcův dům,
neboť král zatouží po tvé kráse;
je to tvůj pán a jemu se klaněj.
I dcera Týru svůj dar ti nese,
naklonit si tě chtějí boháči z lidu.
Královská dcera v celé své slávě již

čeká uvnitř, svůj šat má protkaný zlatem.
V zářivém oděvu ji vedou králi a zo
ní její panenské družky, k tobě je uvádějí.
Průvod se ubírá v radostném jásotu,
vstupuje v královský palác.
Namísto otců budeš mít syny,
učiníš je velmoži po celé zemi.
Tvé jméno budu připomínat po
všechna pokolení; proto ti národy budou
vzdávat chválu navěky a navždy.